

La unitat d'Espanya, un bé moral?

Dg, 12/01/2014 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

El cardenal Antonio M. Rouco, quan va pronunciar el seu discurs inaugural de la CII Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), va apel·lar a la moral per defensar «la unitat de la nació espanyola» i el respecte a la Constitució. José María Gil Tamayo, secretari general de la CEE, encara va ser més contundent: «Posar en perill la convivència dels espanyols negant unilateralment la sobirania d'Espanya sense valorar les conseqüències greus que aquesta negociació podria ocasionar no seria prudent ni moralment acceptable. Pretendre unilateralment alterar aquest ordenament jurídic d'acord amb una determinada voluntat de poder local o de qualsevol tipus és inadmissible.» No han faltat respostes. El P. Salvador Plans, monjo de Montserrat, va afirmar: «Ens dol que el camí que segueix el nostre poble sigui considerat per alguns cristians imprudent i moralment inacceptable.» Cinto Busquet, sacerdot i teòleg, en aquest mateix setmanari, amb data del 29 de desembre, va reflexionar en la mateixa línia amb argumentació excel·lent.

La moral es preocupa sobretot de la convivència dels ciutadans, les decisions polítiques dels quals poden ser moltes i diverses. L'estructuració en estats no respon a una fórmula única. Si Escòcia decideix convertir-se en estat independent no constituirà cap problema moral. Les afirmacions de les dues figures rellevants de la CEE s'excedeixen del seu camp propi i es converteixen en corretja de transmissió dels partits polítics. No s'ha observat anteriorment cap preocupació quan s'han produït manifestacions de catalanofòbia, s'han realitzat boicots comercials, s'ha utilitzat l'atac a Catalunya com a rèdit electoral, s'ha pugnat per destruir la unitat lingüística del català en contra de la Constitució tan invocada (art. 3.3), s'han portat a terme campanyes mediàtiques difamatòries, s'han ultrapassat els límits de la mal anomenada solidaritat... Totes elles situacions de convivència, moralment reprovables. Per resposta, un silenci responsable, potser còmplice.

El govern d'Espanya, amb l'ajuda dels poders mediàtics i les elits extractives, no ha analitzat encara les raons per les quals molts ciutadans de Catalunya demanen la independència, ja que defensa els seus interessos de grup embolicat en la bandera espanyola. Amb arguments fal·laços, s'utilitza una Constitució democràtica per negar la democràcia. Una consulta, sigui quina sigui, no pot ser mai inconstitucional. Quan es conegui el resultat, es veurà si encaixa o no en la Constitució. Moment per dialogar, aleshores, sobre la conveniència de reformar-la. En cas contrari, s'aboca a la negació de la democràcia com a voluntat popular i a la paràlisi política i social. Tant la manifestació com la via catalana van ser exponent d'una il·lusió col·lectiva, sense agressivitat envers els ciutadans espanyols. La creació d'un Estat independent podria beneficiar tant Espanya com Catalunya. La convivència és més important que els diners. Val més ser bons veïns que mals germans.